

at der er dem, der ſige, at dette Lovforſlag, naar det bliver ophøiet til Lov, bevifer noget Mindre i den Henſeende, end jeg troer, det bevifer, fordi Rigsdagen ved dette Lovforſlag i Grunden giver Slip paa ſin Lovgivende Magt; den lader det blive en Naadesſag, hvad der ſkulde være en Ret, den lader det blive Gjenſtand for en Bevilling, hvad der ſkulde være Gjenſtand for Lov. Jeg tillader mig imidlertid at ſpørge: Derſom Rigsdagen ikke havde den Lovgivende Magt i diſſe Sager, hvorledes kunde den da, hvad der jo dog her virkelig ſkeer, overdrage eller befuldmægtige nogen Anden til at give eller nægte Nogetſomhelſt i kirkelig Henſeende? Efter min Mening maa det meget omſtridt Competenceſpørſmaal fra nu af betragtes ſom fuldſtændig uddebatteret og ſom endelig afgjort. — Der er endnu et andet Princip, ſom jeg troer, Folkethinget kan glæde ſig ved at have faaet anerkjendt af hele den Lovgivende Magt. Det er jo fra den høikirkelige Side blevet paaſtaaet, at Valgmenigheber vilde, ſom man har ſagt, være uforenelige med Folketkirkens Væſen, at de vilde lede til Folketkirkens Oploſning, og at de, ſom man har udtalt, ſtode i Strid med den lutherſke Kirkeordnings Princip. Man har derfor kaldt ethvert Forſlag, der er kommet frem i den Retning, for kirkeoploſende; men ogſaa her troer jeg nu, at Rigsdagen har ſældet Dømmen, thi efter det foreliggende Lovforſlag kunne dog, det kan ikke nægtes, Valgmenigheber oprettes, og Rigsdagen har alſaa i begge ſine Afdelinger decreteret, at Valgmenigheber ikke alene ikke ere uforenelige med Folketkirkens Væſen, ikke alene ere uſtyldige, men at de endog under givne Forhold kunne være nødvendige og alſaa ogſaa gavnlige. Skulde vi da ikke anſee det for nogen Bindning, at vi endelig have faaet dette Princip ſlaaet fast, eller ſtulde vi virkelig troe det muligt, at dette Princip, naar det ſørſt er bleven anerkjendt af hele den Lovgivende Magt og Regjeringen, ſtulde i længere Tid kunne undlade at bringe heldbringende Følger for Kirken, ſtulde kunne undlade at drage efter ſig Lovbeſtemmelſer, ſom paa en mere ſtyldig og tydelig Maade i ſig bærer Sporene og Virkningen af det Princip, ſom her er blevet ſlaaet fast?

Jeg troer det ikke. Vel ſiger det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hanſen), at denne Lov ikke kan bruges, uden at vi have en for Valgmenighebers Oprettelse overmaade velſindt Miniſter; men jeg ſvarer hertil, at vi jo for det Førſte have en Miniſter, der er ventligſindet for Valgmenigheber, og jeg har den Tillid til ham, at han ikke vil ſvigte det Program, hvormed han kom ind til os, og at den høitærede Regjering viſnok ikke paa nogen Maade vil optage i ſin Midte en Kirkeminiſter, der ikke var gunſtig ſtemt for denne Reform og i det Hele taget for en fri og folkelig Udvikling af de kirkelige Forhold. Men lad os antage, at vi engang fik en Miniſter, der vilde ſtille ſig paa den modsatte Side, ſaa er der jo dog i Lovforſlaget ſaſſat udtrykkelige Betingelſer, haarde ere de, det ſkal jeg ikke nægte, men ſom dog kunne opfyldes; og det er min Overbeviſning, hvad ogſaa det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanſen) nylig antydede, at naar diſſe Betingelſer ere opfyldte, og det kan godtgjøres, da vil det være umuligt for nogen Miniſter at gjøre videre Modſtand derimod, og enhver hderligere Vanſtelighed, ſom vilde blive lagt Bedkommende i veien, maatte forſvinde, naar de henvendte ſig til Rigsdagen, og naar den tog Sagen i ſin Haand, idet den jo altid er iſtand til at udøve et nimodſtaaeligt Tryk paa Miniſteren. Lad os huſſe paa, at netop iſølge dette Lovforſlag ſaae 20 Huusfædre, ſom boe i den i Loven ſaſſatte Afſtand fra hverandre, — hvilket ikke, ſom det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanſen) ſyntes at mene, er indſtrænket til en Mil, men derimod til en Diameter af 2 Mil, ſaa at en Forening af 20 Huusfædre alſaa er mindre uſandſynlig, end det ærede Medlem ſyntes at antage — 20 Huusfædres Henvendelſe til Rigsdagen, ſiger jeg, vil have accurat den ſamme Vægt ſom en Modadreſſe, underſtrevet af flere Tuſinde. Det er min Overbeviſning, at enhver Miniſter vil i en ſaadan Kamp komme til at trække det korteſte Straa. Jeg kan derfor ikke Andet end anſee Lovforſlaget med alle dets Mangler ſom et Gode, vi ikke bør ſkyde fra os. Jeg hylber i det Hele taget den politiſke Grundſætning, ſom det ærede Medlem